

Kaunis välimus, tervislik sisu

Kuidas kasvatada jahedas Eestis soojalt lõunamaalt pärit väärt köögivilja baklažaani?

Baklažaan (*Solanum melongena*) on kartuli ja tomati lähisugulane, tema kodumaa on India. Praeguseks on aretatud sadakond sorti, mille viljade kuju, värvus ja suurus varieeruvad laiades piirides. Kõige tuntumad on hiiglaslikke tumevioletteid tilku meenutavate viljadega sordid. Aga on ka ümmargusi, piklikke ja ovaalseid baklažaane.

Viljade värvuskaala ulatub hele- või tumelillast pea mustjani, on isegi valgeid, rohelisi, oranže ja kollaseid sorte. Viljakoor võib olla triibuline või tähniline. Viljade suuruski varieerub mõnest sentimeetrist mõnekümneni.

Baklažaanitaim võib kasvada olevalt sordist kuni 70 cm kõrguseks. Püstine vars on veidi harunev, kaudid helelillad õied meenutavad kartuliõisi.

Viljaliha on valkjasroheline, kuiv ja tihe, meenutades konsistentsilt seent. Maitse on tagasihoidlik, ehk veidi mõrkjas. Toiduks kõlblikul viljal peab seeme olema välja arenenud (piimjas), kuid mitte veel kõva, koor kenasti läikiv ja tunduma veidi rasvane, muljudes peab vili olema kergelt pehme.

Praadige ja grillige

Toorelt ei kõlba baklažaani süüa, aga teda saab hästi ära kasutada hautistes ja ahjuroogades, sobib ka praadimiseks ja grillimiseks.

Baklažaan on madala kalorsusega (100 g/17 kcal) ja seedub hästi. Aitab vähendada vere kolesteroolisisaldust ning vältida ateroskleroosi, maksaahugi ja podagrat.

Baklažaan on pika kasvuajaga ning sarnaselt tomati ja paprikaga tuleb tema taimed ette kasvatada, külvata võiks juba veebruari lõpul. Idanemiseks vajab ta 20–30° sooja. Tõusmed ilmuvad umbes kümne päevaga.

Kuna baklažaani juurekava on nõrk, ei talu ta erinevalt tomatist sa-

gedast ümberistutamist. Esimeste pärislehtede faasis pikeerige taimehakatiseid kohe 10–12cm läbimõõduga potidesse.

Soojalembese kultuurina õnnestub meie kliimas baklažaani kasvatada vaid kasvuhoones või soojas lavas. Sinna istutage taimed alles pärast öökülmade möödumist. Baklažaani saab edukalt kasvatada ka anumas.

Potist kasvuhoonesse

■ Taimed on välja istutamiseks valmis, kui neil on vähemalt 8 pärislehte ja õienupud nähtaval.

■ Sobivaim muld on toitaneterikas (lisatud on kõdusõnnikut või kompostmulda) ja kerge lõimisega.

■ Erinevalt tomatitaimedest ei istutata baklažaane väga sügavale. Piisab, kui panete nad vaid 2–3 cm sügavamale kui taim potis olles kasvas. Pärast istutamist kastke taimi põhjalikult.

Õied nagu kartulil.

■ Baklažaan kasvab hästi, kui sooja on 22–25° ja kasvukoht hästi päikeseiline. Külma ja tuuletõmmet ta ei talu.

■ Mullasoojuse hoidmiseks ja suurendamiseks multsiige peenra pind musta kile, turba, kõdusõnniku vms materjaliga.

■ Kastke leige veega, harva, kuid põhjalikult. Muld ei tohi olla liiga märg.

■ Mullaniiskuse suhtes on baklažaan tundlik, kuivuse tõttu kasv pidurdub ning õienupud, õied ja viljaalged hakkavad varisema. Kasina või ebaregulaarse kastmise tagajärjel muutuvad viljad kibedaks ja jäävad väikeseks.

■ Kord kolme nädala jooksul väetage täisväetise lahusega.

■ Taimi pole vaja toestada (kindluse mõttes võib seda siiski teha) ega kärpida. Mulda ärge liiga sügavalt kobestage, sest juured asetsevad mullapinna lähedal.

ASTRID LEPIK
Aialeht.ee

Vilju hakkab saama augusti algul.